

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13062

VER IZ GEVEN STIV

Yitshak Elhanan Rontsh

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

סמ"ז קאמאזעס

15

י.א. ראזנבאט

2 3 4 5 6

אנטי-סמיוטיקה א-ביעית 877
80 ביטוי עיקרי ב-1974

Copyrighted by
INTERNATIONAL WORKERS ORDER
80 Fifth Ave., New York, N. Y.
1 9 3 5

1.

בא מיר אין הויז איז געווען פינצטער. די עלעקטריק האָט נישט געארבעט. איך האָב געפרואוּט אַרײַנדרײַען אַ נײַ לעמפל, נאָר ס'האָט נישט געהאַלפֿן. באַלד האָט זיך אַרױסגעוויזן, אַז באַ מיין שאַכן האָט אויך נישט געברענגט קײן ליכט. וואָס־זשע טוט מען? מע דאַרף אַראָפֿניין אין קעלער און זען דעם „הענדל־מען“. לױף איך אַראָפֿ אין קעלער. דאָרט איז הייס און פֿאַר־שטיקט. דער נרויסער אויוון האַלט אָפֿן ס'רויטע פֿייערדיקע מויל און וויל — קוילן־שפּײז, נאָך און נאָך.

— כאַווער דושאַרדזש, אין אונדזער הויז איז אויסגעגאַנגען די עלעק־טריק. וואָס טוט מען?

— וואָס מע טוט? נײַ אַרײַן צו סטיוון, כאַווער. אויב ער איז נישטאָ, קום צוריק, וועל איך אויסגעפֿינען. זאָרג זיך נישט, באַלד וועט זײַן ליכט.

אונדזער הויז איז אַנדערש פֿון אַלע איבעריקע הײַזער. מיר האָבן נישט קײן לענדל־אַרד איבער זיך. עס איז אַ הויז געבויט פֿון אַרבעטער פֿאַר אַרבעטער. דאָ וואוינען זיבן הונדערט פּופּציק פּאַמיליעס. מיר זײַנען אַלע כאַוויירים. סײַ די וואָס וואוינען דאָ, סײַ די וואָס אַרבעטן דאָ. אונדזער הויז געפֿינט זיך אין די בראַנקס, נײַ־יאָרק, קעגנאיבער דעם באַמאַזישן גאַרטן און עס הייסט: די אַרבעטער קאַפּפּעראַטײַווע קאַלאָניע.

כאַווער דושאַרדזש איז דער פֿייערמאַן און כאַווער סטיוון איז געווען דער „הענדימען“. געפונען כאַווער סטיוון, אים דערציילט. ער האָט געזאָגט:

— ביסט געקומען פונקט אין צײַט. זיך געקליבן גײן צו אַ מיטינג. גוט. איך וועל גלייך אויסגעפֿינען, ווייל דושאַרדזש דאַרף אויפֿפאַסן אָפֿן אויוון. עס ווערט קאַלט, האָ? אין די הײַזער וואו ס'איז נישטאָ קײן וואַרעמקײט, מוז זײַן שרעקלעך, האָ? בלויז דושאַרדזשן איז גוט אין ווינטער — ער דאַרף אַפֿילע זײַן רעקל אויסטאָן, אַזוי הייס איז אים דאָרט.

סטיוו האָט זיך צעלאַכט און די אויגן זײַנע האָבן אַ פינקל געטאַן. סטיוו האָט זיך אַ פּאָזיקע געטאַן באַם סוויטש־באָרד און ס'איז טאַקע באַלד אומעטום ליכטיק געוואָרן.

אוינמאל, זונטיק אין דער פרי, קלאפט מען אן אין מיר. — „אריין!“ —
רוף איך אויס. די מיר עפנט זיך און ס'קומען אריין צוויי מענטשן. איך
גיב א קוק: אן עלטערע פרוי און סטיוו.

— וואס וועט איר זאגן גוטס? — פרעג איך זיי.

— היינט איז בא אונדז אין דער קאלאניע א הויזזאמלונג פאר דער
„פרייהייט“, — רופט זיך אפ דער שטייכלענדיקער סטיוו. — גיב, באווער,
וויפל דו קענסט.

— איך וועל נעבן — זאג איך — אויב דו, סטיוו, וועסט פאר מיר
עפעס איבערלייענען פון דער „פרייהייט“, ואל זיין כאטש אין שורע.
די פרוי לאכט, סטיוו לאכט אויך. מיר ווייסן, אז ער איז א גריך און
קען נישט קיין אידיש.

— גוט, — שפאסט סטיוו. ער נעמט די „פרייהייט“, האלט זי פאר די
אויגן און ליענט אפ ענגליש: — די „פרייהייט“ איז אן ארבעטער־צייטונג, די
איינציקע העוואלוציאנערע ארבעטער־צייטונג אפ אידיש אין די פאראייניקטע
שטאטן. די באסעס ווילן נישט די „פרייהייט“, וויל די „פרייהייט“ וויל נישט
די באסעס. יעדער ארבעטער דארף העלפן זיין ארבעטער־צייטונג, וויל זי
העלפט אים זיך באפרייען.

סטיוו לייגט אוועק די צייטונג און זאגט צו מיר אזוי: — איך, א גריך,
דו, א איד — אלע ארבעטער־ברידער. מיר קעמפן צוזאמען אפ דער פיקער
ליין. דער באס פארשקלאפט אלעמען גלייך. — דאן נעמט סטיוו ארויס פון
דער הינטערשטער קעשענע א ביכל און ווייזט מיר, אז ער נישט יעדע וואך
פאר דער „פרייהייט“ 25 סענט.

— יעדע קאמוניסטישע צייטונג קעמפט פאר אלע ארבעטער, וואס ווינען
פארשקלאפט, — זאגט ער ערנסט, און פארשרייבט אפ א געדרוקטן ליסט
מיין בייטראג.

2.

אין א מאנאט ארום, נאכדעם ווי סטיוו איז געווען בא אונדז אין הויז
און געזאמלט געלט פאר דער „פרייהייט“, האט עפעס פאסירט מיט אים. ביז
דאן האבן אים נישט קיין סאך ארבעטער געקענט. מיר האבן בלויז געוואוסט
זיין ערשטן נאמען, סטיוו. אבער באלד האבן טויזנטער און טויזנטער אידן
בעטער אין ניו יארק און אפילע איבערן גאנצן לאנד אויסגעפונען, אז דער

„הענדימען“, וואָס האָט געאַרבעט אין דער קאָאָפּעראַטיווער קאַלאָניע אין די בראַנקס, האָט זיך פאַרדינט, אז ווין נאָמען זאָל געדענקט ווערן און געערט ווערן אומעטום.

היינט געפינען מיר באַ אונדז אין לאַנד, אין דער קאָאָפּעראַטיווער אַמעריקע, אַ סאך מאָנומענטן אַף סקווערן. דאָס ווײַנען מאָנומענטן פון גענעראַלן אָדער פרעזידענטן, וואָס האָבן אַ סאך אויפגעטאָן פאַר די רייכע, אָבער פאַר די אַרימע האָבן זיי בלויז שלעכטס געטאָן.

אין סאָוועטן-פאַרבאַנד האָט מען אַראָפּגעוואָרפן די דענקמעלער פון די צארן און גענעראַלן און מע האָט אַף זייער אָרט אַרויפגעשטעלט מאָנומענטן צו די, וואָס האָבן זייער לעבן אָפּגעגעבן דעם אַרבעטער-קלאַס. דאָסזעלבע וועלן מיר טאָן דאָ, אין אַמעריקע, ווען מיר וועלן האָבן אַ סאָוועטן-דעפּובליק. דאָן וועט אַף יוניאָן סקווער, מיסטאַמע, שטיין דער מאָנומענט פון דעם אַרבעטער-אימיגראַנט סטיוו קאַטאָוועס, וואָס האָט געטאָן ווין טייל צו העלפן באַפרייען אַמעריקע פֿון די רויבער, די קאָאָפּעראַטיוועס.

ווי קומט סטיוו קאַטאָוועס קיין אַמעריקע? ווער האָט אים געבראַכט אָהער? וואָס האָט מיט אים דאָ פאַסירט? וועגן דעם וועט איר אויס-געפינען ווייטער.

3.

סטיוו איז געבאָרן געוואָרן אַף אַ פאַרם אין גריכנלאַנד. ווען ער איז נאָך קיין צען יאָר ניט אלט געווען, איז ווין טאַטע, דער פאַרמער, געשטאַרבן. די מאַמע איז איבערגעבליבן מיט אַכט קליינע קינדער. וואָס האָט זי געקענט טאָן? קיין געלט האָט דער טאַטע ניט איבערגעלאָזט. ער איז געווען אַרעם באַס לעבן און נאָך ווין טויט איז די אַרעמקייט אין הויז געוואָרן נאָך גרעסער. די מאַמע איז געווען רעליגיעז און זי האָט געטרוימט, אז איר סטיוו וועט אַמאָל ווין אַ פּריסטער. זי וועט אים שיקן לערנען. איצט האָט זי אים געמוזט שיקן אַפן פּעלד, אַרויסהעלפן די עלטערע ברידער.

אַליין איז די מאַמע אוועק אַרבעטן אַף אַן אַנדער פאַרם. באַלד האָט דער צען-יאָריקער סטיוו געמוזט פאַרלאָזן ווין היים, ווייל ער האָט געדאַרפט פאַרדינען ווין ברויט ערגעץ אַנדערש וואו, ווייט פון דער היים, פון ווין באַליבטער מוטער.

סטיוו האָט געאַרבעט פאַר פרעמדע, אַף זענל-שיפּלער, און יעדע איבעריקע פעני געשיקט אַהיים. צו זעכצן יאָר האָט ער זיך פאַרדונגען אַף

א דאמפער, וואָס איז געפאָרן קיין אייראָפּע. ער האָט געוואָלט פארדינען א סאך און ער האָט שווער געארבעט. ער איז געווען א מאטראָס, זיך אויס-געלערנט זיין א קוכער און א הייצער אַף א שיף. דעם קאפיטאן איז סטיוו אַרבעט געפֿעלן געוואָרן, נאָר מער געלט האָט סטיוו פאַר זיין אַרבעט נישט באקומען. פאדקערט, וואָס ווייטער, אלץ שווערער האָט ער געמוזט אַרבעטן.

סטיוו האָט געהערט, אז אין אמעריקע אַרבעט מען זיך ארויף, ווען מע אַרבעט שווער. האָט ער באַשלאָסן צו פאָרן קיין אמעריקע. אין יאָר 1913 איז סטיוו אָנגעקומען קיין ניו יאָרק. ער איז דאָן אַלט געווען 23 יאָר. וואָלט ער געווען אין גריכנלאַנד, וואָלט ער שוין געווען אַ כאַלדאט. סטיוו האָט שוין דאָן געהאַט פארשטאַנען, אז די רייכע שיקן די אַרבעטער אין מילכקאַמע אַריין און אליין בלייבן זיי אין דער היים און ווערן נאָך רייכער.

עס האָט אָבער אזוי פאסירט, אז סטיוו האָט אין ניו יאָרק געליטן נויט און ער האָט זיך געלאָזט איינרעדן און זיך אָנגעשלאָסן אין דער ניווי פאַר צוויי יאָר. דאָרט האָט ער אָבער אזוי געליטן פון דער מיעסער באַהאַנדלונג פון די אָפּיצירן, אז ער איז אַנטלאָפן.

סטיוו האָט ווידער געאַרבעט אַף שיפן. אין 1921 האָט ער אָנטייל גענומען צום ערשטן מאל אין אַ סטרייק פון די שיף-הייצערס. דאָן האָט ער ערשט פארשטאַנען, אז דער פלאץ פון יעדן רעוואָלוציאָנערן אַרבעטער איז אין דער קאָמוניסטישער פארטיי און ער האָט זיך אָנגעשלאָסן אין איר.

פון דאָן אָן איז סטיוו געווען באַשעפטיקט באַ פארשיידענע אַרבעטן. ער איז געוואָרן אַ טעקסטיילרייבער, ער איז געווען באַשעפטיקט אַף שיפן, נאָר זיין וויכטיקסטע אַרבעט איז געווען די פארטיי-אקטיוויטעט.

אין 1927 האָט ער זיך געטראָפן אין ניו יאָרק מיט זיין אלטן פריינט רזשאַרדזש. ביידע האָבן דאָן באקומען אַרבעט אין דער אַרבעטער קאָאָפּעראַטיווער קאָלאָניע אין די בראַנקס. ווי איר ווייסט שוין, איז רזשאַרדזש געוואָרן דער פיערמאַן און סטיוו — דער „הענדרשמען“. ביידע זיינען געווען צו-פרידן. זיי האָבן זיך געפונען צווישן אייגענע כאַוויירים און זיי האָבן גע-אַרבעט געטריי, ווייל די קאָלאָניע באַלאַנגט צו די אַרבעטער.

סטיוו האָט זיין נאָכע פרייע צייט איצט אָפּגעגעבן צו דער קאָמוניסטישער באַוועגונג. ער און רזשאַרדזש זיינען געוואָרן שטאַרק אַקטיוו אין דער יוניאָן פון זייער פאך. סטיוו האָט געהאַלפן אָרגאַניזירן אַ ברענטש פון דער איי. ע. די. אין דער קאָלאָניע. ער האָט אויך אָרגאַניזירט דעם ספּאָרט-טאַקס קלוב פון גריכישע אַרבעטער. דער קלוב עקזיסטירט נאָך היינט-צו-טאָג.

סטיוו האָט ליב געהאַט צו לערנען שפּראַכן. ווי שטאַרק פאַרנומען ער איז געווען, האָט ער דאָך געפונען צייט צו לערנען זיך די ענגלישע שפּראַך. ער האָט אויך געקענט שפּאַניש און איטאַליעניש. די שפּראַכן זיינען אים צונאָך געקומען צו העלפן אָרגאַניזירן די אַרבעטער, וואָס האָבן גערעדט יענע שפּראַכן.

דאָס איז נאָך סטיוו געווען ווינציק. ער האָט געוואָלט אָניאָגן אין בילדונג דאָס וואָס ער האָט ניט דערלערנט, ווען ער איז געווען אַ קינד. ער האָט זיך פאַרשריבן אין אַן אָונט־שול און געוואָלט שטודירן צו ווערן אַן עלעקטרישער אינזשינער. ער האָט געטרוימט צו פאָרן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. ער האָט געוואָלט דערנרייכן אַזויפיל זאַכן. ער האָט ליב געהאַט דאָס לעבן, ליב געהאַט די אַרבעט, ליב געהאַט צו קעמפן פאַר אַ נייער, בעסערער, שטערער וועלט...

4.

אין הויף האָב איך געטראָפן סטיוו. ער האָט גערעדט צו אַ קאָאָפּעראַטאָר. איך האָב זיך באַגריפט מיט אים. ער האָט אויפגעהויבן די האַנט אלס אַ צייכן, אז איך זאָל זיך אָפּשטעלן.

— כאַווער, אויב דו האָסט נאָך צייט, פאַרגעס ניט צו קומען צו דער דעמאָנסטראַציע פון דער שפּייז־אַרבעטער יוניאָן מאָרגן אָונט. מיר-וועלן אלע צוזאַמען אַרויספאָרן מאָרגן פונדאָנען צו מילערס מאַרקעט.

וואָס פאַראַ דעמאָנסטראַציע איז דאָס געווען? די אַרבעטער, וואָס האָבן געאַרבעט אין גראַסעריס און אין פּרוכט־קראַמען, האָבן פאַרדינט זייער ווינציק און זיי האָבן געאַרבעט זייער לאַנגע שטונדן. די אינדוסטריעלע יוניאָן פון די שפּייז־אַרבעטער האָט אָנגעפירט סטרייקס צו פאַרבעסערן די לאַגע פון די אַרבעטער. מע האָט דורכגעפירט גרויסע פּיקעטידעמאָנסטראַציעס. דאָס האָט געהאַלפן. די קרעמער האָבן פאַרלאָרן ביזנעס. זיי האָבן געזען, אז זיי וועלן מוזן נאָכגעבן די גערעכטע פאַדערזונגען פון די אַרבעטער. עס האָט זיך זיי ניט געוואָלט דאָס טאָן. האָבן זיי באַשלאָסן צו ברעכן די סטרייקס מיט דער הילף פון דער פּאָליציי און די געריכטן.

איר ווייסט, אז די געזעצן פון לאַנד דארפן דינען אלעמען גלייך. עס איז אָבער ניט אַזוי. די געזעצן העלפן שטענדיק אַרויס די רייכע. האָבן די באַסעס אַרויסגענומען אַן אינדזשאַנקשאַן קעגן די סטרייקערס, אַזוי אז זיי זאָלן ניט קענען פּיקעטן.

די ארבעטער פון דער קאָאָפּעראַטיווער קאָלאָניע האָבן באַשלאָסן צו העלפֿן די סטרייקנדיקע שפּייז־ארבעטער. דער באַלעבאָס פון מילערס מאַרקעט, אַף 161סטער גאָס און יוניאָן עוועניו, בראָנקס, האָט ניט געוואָלט נאָכגעבן די פאָדערונגען פון די ארבעטער און ער האָט אַרויסגענומען אַן אינדזשאַנק־שאַן, אַז מע זאָל ניט קענען פּיקעטן, אַזוי אַז די ארבעטער זאָלן פארלירן זייער ברויט. דעם אינדזשאַנקשאַן האָט פאַר אים אַזויסגענומען דער סאַציאַל־יסטישער פירער טשאַרלס סאָלאָמאָן, וואָס איז אַ לאָיער. דאָס האָט געמיינט, אַז דער סאַציאַליסט העלפֿט ברעכן דעם סטרייק, אַז ער פאַרקויפט זיך צו דעם באָס מילער.

די ארבעטער האָבן באַשלאָסן צו פּיקעטן מילערס מאַרקעט און ניט מוירע האָבן פאַרן אינדזשאַנקשאַן. פון דער קאָאָפּעראַטיווער קאָלאָניע זיינען אַרויס אַ דרייסיק ארבעטער, צווישן זיי איז אויך געווען סטיוו קאַלאָוועס. ער האָט געשמיכלט צופרידן, ווי ס'איז געווען זיין נאָטור, ווען ער האָט געזען, אַז די ארבעט ניט זיך איין.

— ניט מיר אַ פּלאַקאַט צו טראָגן. איך האָב ניט מוירע פאַר דער קעלט. לעבעדיק, באַווייריכ, אַף דער פּיקעט־ליין. ווייזט אַרויס אייער סאָלידאַריטעט צו די סטרייקנדיקע שפּייז־ארבעטער, ס'מאַכט ניט אויס וואָס אייער ארבעט איז! — אַזוי האָט גערעדט און גערופן סטיוו צו די ארבעטער, וועלכע ער האָט באַגעגנט אַפֿן וועג.

ער האָט מיטאַמאָל דערזען אַ קאָאָפּעראַטאָרקע, וואָס איז גענאָגען מיט איר קינד אַהיים. ער איז צו צו איר מיטן פּלאַקאַט אין האַנט און געוואָנט:

— כאַווערטע, איך בין היינט ניט געווען באַ אייך, ווייל איך האָב געדאַרפט באַשטעלן נייע קראַנען פאַר אייער וואַנע. ניט געזאָרגט, די ערשטע זאָך מאָרגן פרי, וועל איך זיין באַ אייך. וואָס מאַכט די בייבי? אַ, זי איז שוין אַ גרויסע טאַכטער. נודיבאָי, מיר נייען פּיקעטן. אַ שאָד, וואָס איר קענט ניט מיטגיין.

סטיוו האָט זיין וואָרט ניט געהאַלטן, ווי מיר וועלן עס שפּעטער זען.

5.

די ארבעטער זיינען אָנגעקומען צו מילערס מאַרקעט פאַרנאָכט, ווען מע ניט פון דער ארבעט. אַרום דעם מאַרקעט זיינען געשטאַנען פּאָליסלייט מיט זייערע קלאַבס. זיי זיינען געווען ביז און אָנגעפרעסן.

די ארבעטער האָבן באַשלאָסן אָפּצוהאַלטן אַ מיטינג קעגנאיבער. איינער
האָט זיך אויפגעשטעלט אַף אַ בענקל און אָנגעהויבן רעדן וועגן דעם סטרייק.
באַלד איז צוגעקומען אַ פּאָליסמאַן, זיך דורכגעשטופט צווישן אוילעם און
אויסנעשריען: — העי, האָסט אַ פערמיט?

דער רעדנער האָט אים געענטפערט: — מיר האָבן אפּגערוּפן אין פּאָליס-
סטאַנציע, אז מיר וועלן דאָ אָפהאַלטן אַ מיטינג. קיין פערמיט דארפן מיר ניט.

דער פּאָליסמאַן איז אַוועקגעגאַנגען צוריק אַף דער צווייטער זייט, צום
מאַרקעט. דער באַלעבאָם פון מאַרקעט האָט אים אַריינגעדּרופן צו זיך און
עפעס מיט אים גערעדט. באַלד איז דער פּאָליסמאַן אַרויסגעקומען און ווידער
צוגעקומען צום מיטינג, וואָס איז געוואָרן גרעסער.

ווייזט אויס, אז דער באַלעבאָם האָט אים געהייסן צעטרייבן דעם מיטינג,
ווייל דאָס האָט אים געשטערט אין זיין געשעפט. (דער פּאָליסמאַן, וואָס
ווערט אויסגעהאַלטן פון דעם בירגערס נעלט, דינט אָבער בלויז די אינטערעסן
פון די באַלעבאָסן.)

דער פּאָליסמאַן איז פלוצלונג צוגעגאַנגען צום רעדנער און אים געוואָלט
מיט איין האַנט אַראָפּשלעפּן פון בענקל און מיט דער צווייטער האַנט אים
דערלאָנגען מיטן קלאָב. פאַרוואָס? ווייל אזוי האָט דער באַלעבאָם פון
מאַרקעט געוואָלט. דאָס האָט אויפגערעדט די ארבעטער, וואָס האָבן זיך
צינגעהערט צום רעדנער.

סטיוו קאטאוועס איז געווען אַ שטילער מענטש. נאָר ער האָט ניט
געקענט שטיין און צוקוקן ווי מע שלאָגט אַן ארבעטער, אַ כאַווער. סטיוו
איז צוגעלאָפן צום פּאָליסמאַן און געשטעלט זיך צווישן אים און דעם רעדנער.

— דו האָסט ניט קיין רעכט אים צו שלאָגן. ער איז קיין פאַרבירעכן
ניט באַגאַנגען. — אזוי האָט סטיוו געזאָגט צום פּאָליסמאַן. נאָר דער פּאָליס-
מאַן האָט געוואָלט אַ זעץ טאָן סטיוון מיטן קלאָב איבערן קאָפּ. סטיוו האָט
זיך פאַרטיידיקט, דערלאָנגט דעם פּאָליסמאַן אַ שטופּ צוריק. דער פּאָליסמאַן
האָט ווידער געוואָלט דערלאָנגען סטיוון מיטן קלאָב איבערן קאָפּ. סטיוו האָט
אַ כאַפּ געטאָן דעם קלאָב און אים אַוועקגעוואָרפן.

מיטאַמאַל איז דער באַלעבאָם מילער אַרויס פון דער קראָם און ער האָט
געשריען צום פּאָליסמאַן:

— שים! שים אין זיי אלע!

די ארבעטער האָבן זיך ניט געוואָלט שלאָגן. זיי האָבן געוואָלט געווינען

דעם סטרייק, סרינג מער נעלט פאר זייער ארבעט און ארבעטן ווינציקער שטונדן.

נאך אַט האָבן די פאָליסלייט און די דעטעקטיווס, וואָס האָבן זיך געפונען באַ דער קראָם, אַרויסגעצויגן זייערע רעוואָלווערן און אַן אַ וואָרנונג אַנ- געהויבן שיסן אין די מענער און פרויען ארבעטער, וואָס האָבן דורכגעפירט דעם מיטינג.

די ארבעטער האָבן אָנגעהויבן לויפן, די קוילן האָבן זיי גאָכנעיאָנט. די קוילן זיינען געווען שנעלער. אַ קויל האָט געמראָפן איין ארבעטער, בלוט האָט זיך געגאָסן פון אים און באַפֿלעקט דעם טראָטואַר. אַ קויל האָט גע- טראָפן אַ צווייטן און ער איז אוועקגעפאלן, נאָך אַפּ אַלע פיר דערקראָכן צו אַ הויז.

און אַט איז געפאלן נאָך איינער, וואָס האָט געמראָפן אַ פלאַקאט און דער פלאַקאט איז געפאלן מיט אים. דאָס איז געווען סטיוו קאטאָוועס. ער- האָט זיך אויסגעצויגן אפן טראָטואַר און זיך ניט געקענט רירן פון אַרט.

דאָן איז געוואָרן שטיל. דער מיסטער מילער איז אַריין צו זיך אין קראָם און אַרויסגעקוקט. אַ פרוי איז צוגעלאָפן צו דעם לינגנדיקן סטיוון, איינשטעלנדיק איר לעבן, און געפרוואווט אויפהייבן זיין קאָפּ. זי האָט אויס- געטאָן איר מאַנטל און געוואָלט אַרומוויקלען דעם קרעכצנדיקן סטיוון. אַ פאָליסמאַן איז צו צו איר און זי גראָב אוועקגעשמויסן.

די פאָליסלייט האָבן סטיוון אַריינגעשלעפט אין אַ דראַג-סטאָר. ווען דער פאַטראָל-וואָגן איז אָנגעקומען, האָבן זיי סטיוון אַריינגעוואָרפן אין אים און דער פאָליסמאַן האָט אים נאָך אַ בריק געטאָן מיטן פוס. סטיוו האָט געשוויגן...

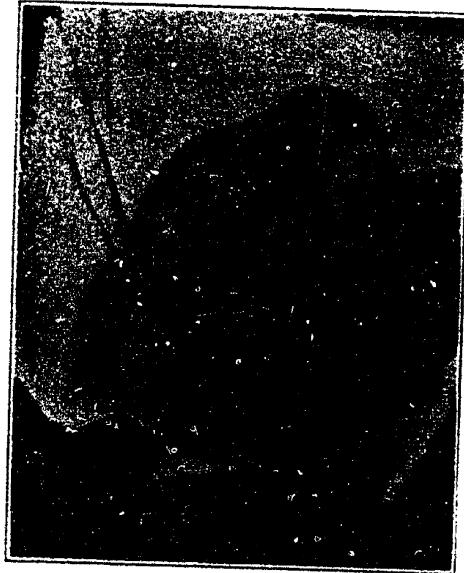
6.

אַכט טעג און אַכט געכט איז סטיוו געלעגן אין שפיטאַל. מע האָט צו אים קיינעם פון זיינע פריינט ניט צוגעלאָזט. בלויז אַ פאָליסמאַן איז גע- שטאַנען לעבן זיין בעט. האָבן זיי מוירע געהאַט אַז סטיוו וועט אַנטלויפן? זיי האָבן געוואוסט, אַז ער וועט באַלד שטאַרבן. נאָך עס האָט געהייסן, אַז סטיוו איז דער אַרעסטאַנט, דער שולדיקער. ניט דער פאָליסמאַן וואָס האָט אים דערמאָרדעט, ניט דער באָס מילער, וואָס האָט געהייסן שיסן, נאָך דער אַרימער סטיוו, וואָס איז געקומען העלפן זיינע כאַוויירים-ארבעטער געווינען זייער גערעכטן סטרייק...

ערשט ווען דער דאקטאר האָט געזאָגט, אז ס'וועט האַלט באַם שטאַרבן.
האָט מען צוגעלאָזט צו אים זיין פריינט. דאָס איז געווען פרייטיק נאַכט,
יאנואַר דעם 24סטן, 1930. ס'וועט האָט געוואוסט, אז ער שטאַרבט און ער
האָט געזאָגט צו זיין פריינט:

— איך שטאַרב, כאַווער. זאָג די באַווייזן, אז זיי זאָלן פאַרזעצן דעם
קאַמף — אַרנאָניזירן די אַרבעטער.

ס'וועט, דער „הענדרמען“, האָט מער נישט פאַרריכט קיין סינקס אין קאָ-
אָפּעראַטיוו, מער נישט ליכטיק געמאַכט אונדזער וואוינונג, ווען די עלעקטריק
איז קאַליע געוואָרן.

ס'וועט קאָמאַנעס אַפּן טויט-בעס

נאָר זיין טויט האָט אויפגעפּנט די אויגן פון טויזנטער און טויזנטער
פאַרפֿינצטערטע אַרבעטער און זיי געוויזן אַ נייַ ליכט, אַ ליכט פון קאַמף פאַר
זייער באַפֿרייאַונג.

דעם געקסטן טאָג, שאַבעס, האָבן זיך טויזנטער אַרבעטער פון ניו יאָרק
פאַרזאַמלט לעבן סיטי האָל צו פראַמעסירן צום מעיאָר קעגן זיינע מערדערישע
באָליסלאַיט.

דער טשיף פון דער פאליס פון ניו יארק איז דאן געווען גראווער וועילען,
וועלכער איז פריער געווען דער מענעדזשער פון דער גרויסער וואנאמיסער
דעפארטמענט סטאר, וואס פארשקלאפט טויזנטער ארבעטער.

גראווער וועילען האט געמיינט, אז ער וועט אלע ארבעטער פון ניו יארק
קענען באהאנדלען אזוי ווי זיינע שקלאפן אין וואנאמיסערס. ער האט נע-

זאגט, אז ער וועט נישט דערלויבן צו האבן קיין דעמאנסטראציעס אדער גאסן-
מיטינגען. ווען מע האט אים געזאגט, אז דאס געזעץ פון די פאראייניקטע
שטאטן דערלויבט יא צו האבן פרייע דעמאנסטראציעס, האט ער געענטפערט:
— בא מיר איז דאס געזעץ אין פאליסמאנס קלאב.

די דעמאנסטראציע לעבן סיטי האל, האט געזאגט וועילען, וועט נישט
אפגעהאלטן ווערן. נאך ער האט געמאכט א טאקעס. צוויי הונדערט קאפס
און א סאך דעטעקטיווס האבן געהיט דעם סיטי האל. איבער טויזנט מענער
און פרויען און קינדער זיינען געקומען פראטעסטירן קעגן דעם מארד און
דעם ארבעטער קאטאסטרעם. רעדנער האבן גערעדט. פאלים האט געשלאגן.
די רייטער האבן געטריבן דעם אוילעם, נאך באלד האט א רעדנער ווידער
גערעדט און די פאליציי האט ווידער געשלאגן. איבער א יא האט אָנגעהאלטן
דער פראטעסט. וועילען האט אויסגעפונען, אז ארבעטער זרעקן זיך נישט אפ
פאר זיינע מערדער-פאליסטייט.

7.

די קאמוניסטישע פארטיי האט זיך גענויט צו באערדיקן איר געטרייען
מיטגליד סטיוו קאטאסטרעם. נישט באווייזען אים, נאך ווייזן א ביישפיל פאר
אלע ארבעטער, ווי עס איז געשטארבן א קעמפער, טוענדיק זיין פראלע-
טארישע פליכט.

פאלים קאמישנער גראווער וועילען האט נישט געוואלט געבן קיין פערמיט
דורכצופירן די לעוויע איבער די גאסן פון ניו יארק. ער האט געוואוסט,
אז מיליאנען מענטשן וועלן געדענקען מיט ליבע קאטאסטרעםס נאמען און
זיין אייגענער נאמען וועט פארשלאגן ווערן.

די קאמוניסטישע פארטיי האט געזאגט, אז די ארבעטער וועלן באערן
קאטאסטרעם — דעם געפאלענעם קעמפער, און זיי וועלן מארשירן צו דער
לעוויע — יא פערמיט, צי נישט פערמיט. און אזוי איז טאקע געווען.

די קאפיטאליסטישע צייטונגען פון ניו יארק האבן געוואלט אפשרעקן
די מענטשן, האבן געוואלט מע זאגן וואס שנעלער פארנעם וועגן קאטאסטרעם.
זיי האבן געשריבן, אז מע זאל נישט מארשירן, ווייל ס'איז קיין פערמיט נישט.
זיי האבן געשריבן, אז גראווער וועילען האט אָנגעהויבן מאשינ-ביקסן...

די ארבעטער זיינען געקומען. איבער פופציק טויזנט ארבעטער זיינען
געקומען באגלייטן סטיוו קאטאסטרעם. די פאליציי מיט וועילענען זיינען אויך
געקומען — מיט זייערע בלעקדזשעס און פיסטאלס. דער יוניאן סקווער
האט נישט געקענט ארויפנעמען אזויפיל ארבעטער.

— זע נאך! צו דער לעוויע פון א פראסטן ארבעטער זיינען געקומען
אזויפיל טויזנטער מענטשן! ווער איז ער געווען? וואס האט ער געמאך? —
אזוי האבן די צייטונגען געשריבן מיט פארדרוס.

וואָס האָט דאָן געטראכט דער באָס מילער? וואָס האָט דאָן געקלערט
דער מערדער־פּאַליסמאַן הערי קירין, וואָס האָט דערשאַסן קאטאָוועס?
קאטאָוועסעס נאָמען איז געווען אַף אַלעמענס ליפּן, אין אַלעמענס הערצער.

דער טויט־מאַרש האָט זיך אָנגעהויבן. פאָרויס האָט מען געטראָגן דעם
טויט־קאַסטן, דראַפירט אין רויט, מיטן סערפּ און האַמער אויסגעגייט. פאָרויס
זיינען געגאנגען קאטאָוועסעס צוויי ברידער, טשאַרלס און פאַל. פאָרויס
איז אויך געגאנגען קאטאָוועסעס בעסטער פריינט דזשאַרדזש.

געגאנגען זיינען אַרבעטער, אַלט און יונג. אַמעריקאַנער, אידן, איטאַל־
ליענער, גריכן, דייטשן. אַלע וואָס האָבן געהאַט קעמפּעריש בלוט אין זייערע
אַדערן. געגאנגען זיינען ווייסע, גענערס, כינעזער. מע האָט געזונגען דעם
„אינטערנאַציאָנאַל“ און אנדערע רעוואָלוציאָנערע לידער. מע האָט געוואָרפן
לאָזונגען צו די אַרבעטער וואָס זיינען געשטאַנען אַף די טראַטואַרן. מע האָט
פּראָטעסטירט קעגן וועילענס מערדער־פּאַליסלייט. די פּאָליס האָט געהערט
און געשוויגן. זיי האָבן געוואוסט, אז די פּופציק טויזנט אַרבעטער האָבן ניט
קיין מוירע פאַר זיך.

אזוי האָט זיך די לעוויע געצויגן איבער דער לענג פון ניו יאָרק.
מיליאָנען מענטשן האָבן געזען און דערפילט, אז סטיוו קאטאָוועס וועט ניט
פאַרגעסן ווערן, אז ער וועט בלייבן לעבן אין די קאַמפּן פון די אַרבעטער
פאַר אַ סאָוועט־אַמעריקע.

היינט־צוטאָג געפינען זיך אַ סאך אָרגאַניזאַציעס אין אַלע טיילן פון
לאַנד וואָס רופן זיך אַפן נאָמען פון סטיוו קאטאָוועס. מיר האָבן סטיוו
קאטאָוועס ברענטשעס פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, קינדער־
ברענטשעס, ברענטשעס פון דער איי. על. די. און אנדערע.

מיר ווייסן, אז עס וועט ניט דויערן לאַנג און מיר וועלן דערגרייכן דאָס,
פאַר וועלכן סטיוו האָט זיין לעבן אָפּגעגעבן. אַמעריקע וועט ווערן דאָס
לאַנד פון די אַרבעטער און פאַר די אַרבעטער.

דער נאָמען סטיוו קאטאָוועס וועט דאָן זיין צווייטן די העלדן פון לאַנד.
מע וועט אַ נאָמען געבן נאָכן נאָך אים. מע וועט אים שטעלן מאָנומענטן.

דער אַרבעטער־קלאַס וועט זיינע העלדן ניט פאַרגעסן. דער אַרבעטער
סטיוו קאטאָוועס איז ניט געשטאַרבן אומזיסט. מיר וועלן פאַרזעצן זיין אַרבעט.

פארלאג אינטערנאציאנאלער ארבעטער ארדן

שול-ביכער :

פאליטיש-געזעלשאפטלעכע

ביכער :

דער אינטערנאציאנאלער
ארבעטער-ארדן

געשיכטע, אויסגאבן, צילן, פון מ.
אלגין. 58 זייטן. פריז 25 סענט. פאר
ברענשעס פון אינט. ארב. ארדן 10 ס.

סאזיעטן-פארבאנד בויט
סאציאליזם

פון סלך עפשטיין. מיט אילוסטראציעס
(128 זייטן). פריז 35 סענט. פאר
ברענשעס פון א. א. א. 15 סענט.

סאציאלע פארזיכערונג

(אין אמעריקע און אנדערע קאפיטא-
ליסטישע לענדער, און אין סאזיעטן-
פארבאנד). פון י. אלמאזאוו. 96 זייטן.
פריז 40 סענט. פאר ברענשעס פון
אינט. ארב. ארדן 15 סענט.

די מלחמה-געפאר

פון אלעקסאנדער ביטלאן. 78 זייטן.
פריז 20 סענט. פאר ברענשעס פון
אינטערנאציאנאלן ארב. ארדן 10 סענט.

קאפיטאליזם—סאציאליזם—
קאמוניזם

א קורס פון 15 לעקציעס. 96 זייטן.
פריז 50 סענט. פאר מיטגלידער פון
אינטערנאציאנאלן ארב. ארדן 25 ס.

רעוואלט מאמענט אין דער

אמעריקאנער געשיכטע

פון י. סולטאן. 128 זייטן. פריז 50
סענט. פאר אנדזערע מיטגלידער 30 ס

פאלעסטינע, די אראבער,

דער ציוניזם

פון מ. נאווין. 153 זייטן. פריז 50
סענט. פאר אנדזערע ברענשעס 25 ס.

קלאסנקאמפן אין אלטערטום

פון קלמן מרמר. 432 זייטן. פריז
\$2.00. פאר אנדזערע ברענשעס \$1.00.

ארבעטער שול — פארן ערשטן יאר
צוזאמענגעשטעלט פון א. מיזל און ב.
פרידמאן. 160 זייטן. געבונדן. פריז
60 סענט. פאר שולן 30 סענט.

ארבעטער שול

פארן צווייטן יאר. צוזאמענגעשטעלט
פון א. מיזל און ב. פרידמאן. 160
זייטן. געבונדן. פריז 70 סענט. פאר
שולן 35 סענט.

ארבעטער שול—פארן דריטן יאר

צוזאמענגעשטעלט פון ב. פרידמאן. 192
זייטן. געבונדן. פריז 80 סענט. פאר
שולן 40 סענט.

ארבעטער שול—פארן פערטן יאר

צוזאמענגעשטעלט פון ב. קאסענעקי
און מ. שופריס. 208 זייטן. געבונדן.
פריז \$1.00. פאר שולן 50 סענט.

שטאט

פארן דריטן און פערטן לערניאר. פריז
25 סענט. פאר אנדזערע שולן 15 ס.

אנדזער שול

פארן דריטן און פערטן לערניאר. פריז
25 סענט. פאר אנדזערע שולן 15 ס.

אמעריקע

פארן 4טן לערניאר (64 זייטן). פריז
25 סענט. פאר אנדזערע שולן 15 ס.

ערשטער מיי

פארן דריטן און פערטן לערניאר. פריז
10 סענט. פאר אנדזערע שולן 5 סענט.

צום נייעם לעבן

פארן דריטן לערניאר (96 זייטן). פריז
35 סענט. פאר שולן 15 סענט.

זמער נאזעמבער

פארן 4טן לערניאר (96 זייטן). פריז
35 סענט. פאר אנדזערע שולן 15 ס.

ארבעט און קאמף

פארן דריטן און פערטן לערניאר. פריז
40 סענט. פאר אנדזערע שולן 15 ס.

